

مقایسه شیوع واریکوسل در بستگان درجه اول بیماران و مردان داوطلب اهداه کلیه

*دکتر غلامرضا مختاری (M.D) ^۱- دکتر علیرضا نوشاد (M.D) ^۱- دکتر مریم جمالی (Ph.D) ^۲

*نویسنده مسئول: رشت، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، بیمارستان رازی، مرکز تحقیقات ارولوژی

پست الکترونیک: gh.Mokhtari@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۸۶/۱۱/۲۳ تاریخ پذیرش: ۸۷/۰۲/۲۳

چکیده

مقده ۴: واریکوسل اتساع و پیچ خوردنگی غیرطبیعی عروق بیضه داخل طناب اسپرماتیک است و تقریباً در ۱۵٪ افراد جمعیت عمومی دیده می‌شود و با وجود شیوع نسبتاً بالای آن در جمعیت عمومی و ارتباطی که با اسپرماتوژن و استرویندوز تضعیف شده دارد، اطلاعات درباره الگوی و راثتی این بیماری کم بوده و اکثر مطالعات بر پاتوفیزیولوژی، روش‌ها و نتایج ترمیم واریکوسل متمرکز بوده است.

هدف: ارزیابی نحوه و راثت واریکوسل از راه مقایسه شیوع بیماری در خویشاوندان درجه اول بیماران دچار واریکوسل شناخته شده و داوطلبان اهداه کلیه مواد و روش‌ها: در یک مطالعه مقطعی با انتخاب گروه کنترل، ۶۲ نفر از بیماران دچار واریکوسل که بوای جراحی از شهریور ماه ۸۵ تا مهر ماه ۸۴ در بخش ارولوژی بیمارستان رازی شهر رشت پذیرفته شده بودند در مطالعه شرکت کردند. خویشاوندان درجه اول در دسترس این بیماران (n=۸۸) برای معاینه دعوت شدند. یک گروه ۱۰۰ نفری که داوطلب اهدای کلیه بودند به عنوان گروه کنترل انتخاب و از نظر واریکوسل ارزیابی شدند.

نتایج: از ۸۸ نفر بستگان درجه اول بیماران دچار واریکوسل شناخته شده، ۴۰ نفر (۴۵/۴٪) در معاینه بالینی یک واریکوسل قابل لمس داشتند و از ۱۰۰ نفر گروه کنترل، ۱۱ نفر (۱۱٪) دچار واریکوسل قابل لمس بودند این اختلاف از لحاظ آماری معنی دار بود ($p < 0.001$). از خویشاوندان درجه اول، ۳۲ نفر (۵۵٪) از ۵۸ برادر و ۸ نفر (۱۶٪) از ۳۰ پدر واریکوسل قابل لمس داشتند.

نتیجه‌گیری: واریکوسل بالینی شیوع بالاتری بین خویشاوندان درجه اول (بیوژه برادران) بیماران مبتلا به واریکوسل شناخته شده دارد که ممکن است نشان‌دهنده ارثی بودن بیماری و نیاز به غربالگری برای اعضای ذکور خانواده باشد.

کلید واژه‌ها: ناباروری / واریکوسل / وراثت

مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دوره هفدهم شماره ۶۷، صفحات: ۳۷-۳۳

مقدمه

بهبود اسپرماتوژنر می‌شود^(۸)) به علاوه عملکرد سلول‌های لیدیگ را نیز زیاد می‌کند^(۹). شواهد نشانگر آن است که احتمالاً عملکرد بیضه در بیمارانی که در هنگام ترمیم واریکوسل جوانتر هستند نسبت به افرادی که ترمیم واریکوسل آنها پس از بروز عوارض انجام شده، بهبود بیشتری دارد^(۷).

برغم شیوع نسبتاً بالای واریکوسل در جمعیت عمومی به علاوه ارتباط آن با اسپرماتوژنر و استرویندوز تضعیف شده اطلاعات ناقصی درباره الگوی و راثتی این بیماری وجود دارد و اکثر مطالعات واریکوسل بر پاتوفیزیولوژی، روش‌ها و نتایج ترمیم واریکوسل متمرکز بوده‌است و نحوه وراثت واریکوسل و ایجاد بیماری در خویشاوندان درجه اول کمتر بررسی شده است^(۱۰). در مطالعه ما، بستگان درجه اول بیماران دچار واریکوسل تشخیص داده شده برای تعیین احتمال وراثت واریکوسل بررسی شدند.

واریکوسل اتساع و پیچ خوردنگی غیرطبیعی عروق بیضه داخل طناب اسپرماتیک است و تقریباً در ۱۵٪ افراد جمعیت عمومی و در ۳۵٪ مردان با ناباروری اولیه و ۷۰ تا ۸۱٪ مردان با ناباروری ثانویه دیده می‌شود^(۱۱). واریکوسل رایج‌ترین علت قابل اصلاح ناباروری در مردان است. تقریباً ۲۰٪ واریکوسل‌ها در سمت چپ دیده می‌شوند. در اکثر مطالعات، شیوع واریکوسل دو طرفه ۱۰٪ گزارش شده است. مطالعات انسانی و حیوانی نشان داده است که واریکوسل کاهش پیشرونده و وابسته به زمان عملکرد بیضه‌ها دارد^(۱، ۲، ۳ و ۴).

اتیولوژی واریکوسل احتمالاً چند عاملی است. علل بالقوه شامل طول ورید گنادی، نبود دریچه داخل وریدی، گرادیان فشار ورید کلیوی به وناکاوای تحتانی و زاویه ورید گنادال چپ به ورید کلیوی چپ می‌تواند^(۵ و ۶) ترمیم واریکوسل هر گونه آسیب بیشتر عملکرد بیضه را کاهش می‌دهد^(۷) و در درصد زیادی از افراد، منجر به

مواد و روش‌ها

شد. شدت واریکوسل بر حسب درجه‌بندی استاندارد ارزیابی شد. Grade I: واریکوسل کوچک که تنها با مانور والسالوا قابل لمس است. Grade II: واریکوسل متوسط و قابل لمس تنها در وضعیت ایستاده و Grade III: واریکوسل بزرگ که به آسانی بر پوست اسکلروتوم بدون مانور والسالوا مشاهده می‌شود(۱۱).

برای مقایسه شیوع واریکوسل در خویشاوندان درجه اول و جمعیت کنترل از تست کای - سکوار استفاده شد.

نتایج

میانگین سنی ۶۲ بیماری که واریکوسل قابل لمس شناخته شده داشتند $21/8 \pm 8$ سال بود(حدوده سنی ۳۴-۱۷ ساله). از ۹۶ نفر بستگان درجه اول، ۸۸ نفر (۹۱/۶٪) برای شرکت در این بررسی انتخاب شدند. میانگین سنی این ۸۸ نفر $11/4 \pm 4/11$ سال بود (حدوده سنی ۵۲-۱۵ ساله). از این ۸۸ نفر، ۴۰ تن (۴۵/۴٪) یک واریکوسل قابل لمس در معاینه بالینی داشتند(جدول ۱).

دریک مطالعه مقطعی ۶۲ نفر بیمار دچار واریکوسل که از شهریور ۸۴ تا مهر ۸۵ به بخش اورولوژی بیمارستان رازی شهر رشت مراجعه کرده بودند با انتخاب گروه کنترل بررسی شد و از بستگان درجه اول آنها خواسته شد که در بررسی شرکت کنند. این بستگان بدون علامت بودند و هیچ سابقه‌ای از ناباروری یا تشخیص قبلی واریکوسل نداشتند. همه شرکت کنندگان برای شرکت در این بررسی رضایت دادند و این مطالعه مورد تائید کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی گیلان قرار گرفت.

۱۰۰ فرد سالم که برای اهدای کلیه پیوندی به بیمارستان رازی مراجعه کرده بودند و در معاینه بالینی مبتلا به واریکوسل نبودند به عنوان گروه کنترل وارد مطالعه شدند. واز این تعداد نیز رضایت نامه آگاهانه اخذ شد. این بیماران در یک اتاق گرم در وضعیت ایستاده و خوابیده با و بدون مانور والسالوا معاینه بالینی شدند. حجم بیضه، قوام و وجود واریکوسل در هر بیمار ارزیابی

جدول ۱: وضعیت بیماری در گروههای سه گانه مورد بررسی

گرید واریکوسل			سمت در گیر			واریکوسل تعداد(درصد)	نوع و تعداد افراد گروهها
I تعداد(٪)	II تعداد(٪)	III تعداد(٪)	دو طرف تعداد(درصد)	چپ تعداد(درصد)	راست تعداد(درصد)		
۳(۴/۸٪)	۸(۱۲/۹٪)	۵۱(۸۲/۲٪)	۶(۹/۶٪)	(۹۱/۰۷٪)۵۰	(۸/۰۳٪)۶	(۱۰۰٪)۶۲	بیماران (n=۶۲)
۱۴(۳۵٪)	۹(۲۲/۵٪)	۱۷(۴۲/۵٪)	۴(۱۰٪)	(۹۰٪)۳۶	(۱۰٪)۴	(۴۵/۴٪)۴۰	خویشاوندان درجه اول (n=۸۸)
۱(۹٪)	۳(۲۷/۲٪)	۷(۶۳/۶٪)	۳(۲۷/۲٪)	(۷۲/۷۱٪)۸	(۲۷/۲۹٪)۳	(۱۱٪)۱۱	کنترل (n=۱۰۰)

واریکوسل در بستگان درجه اول بیماران مبتلا به واریکوسل شناخته شده ۴ برابر بیشتر بوده است. در تمام گروهها شیوع واریکوسل دو طرفه بیشتر بود و درجه واریکوسل در سمت چپ بالاتر بود. همانطور که در جدول ۲ دیده می‌شود شیوع واریکوسل در برادران بیماران مبتلا به واریکوسل به میزان زیادی بیشتر از سایر بستگان بود.

میانگین سنی ۱۰۰ نفر مرد گروه کنترل ۲۹/۳ $\pm 5/6$ سال بود(حدوده سنی ۲۵ تا ۳۶ ساله) خصوصیات پایه به میزان زیاد بین دو گروه کنترل و بستگان درجه اول متفاوت بود($P < 0/05$). از ۱۰۰ مردی که بدون سابقه واریکوسل شناخته شده معرفی شده بودند، ۱۱ نفر (۱۱٪) یک واریکوسل قابل لمس در معاینه بالینی داشتند. مقایسه شیوع واریکوسل قابل لمس در بستگان درجه اول (۴۵/۴٪) و گروه کنترل (۱۱٪) نشان می‌دهد که شیوع

در سال ۸۶ مطالعه‌ای در ایران (شهرکرد) با هدف ارزیابی

فراآنی واریکوسل در برادران بیماران مبتلا به واریکوسل انجام شد. نتایج نشان داد که ۴۵/۸٪ واریکوسل داشتند.

این در حالی است که شیوع واریکوسل در گروه کنترل ۱۰٪ بود (۱۳). در بررسی فعلی، به علت اندک بودن تعداد خویشاوندان زیر گروه‌های معاینه شده تعیین الگوی وراثت مشکل بود، اگرچه مشخص شد که بیش از ۵۰٪ برادران مردان مبتلا به واریکوسل و ۲۶/۶٪ پدران مبتلایان به واریکوسل، واریکوسل قابل لمس بدون علامت داشتند. یک محدودیت مطالعه این بود که فقط خویشاوندان درجه اولی که در دسترس بودند معاینه شدند. (همه بستگان درجه اول بیماران در دسترس نبودند). مردان با واریکوسل تشخیص داده نشده در خطر تضعیف اسپرماتوژن و استروئیدوژن هستند که ممکن است در آینده موجب ناباروری ثانویه و نقص در تولید آنдрوروژن آنها شود (۹ و ۱۲).

براساس یافته‌های این مطالعه و بررسی‌های مشابه دیگر، اگرچه ریسک افزایش یافته واریکوسل در خویشاوندان درجه اول، بویژه برادران بیمار مبتلا به واریکوسل دیده می‌شود، که نشان دهنده رفتار وراثتی ویژه بیماری است ولی برای دانستن الگوی وراثتی و تاثیر بالینی واریکوسل بر باروری خویشاوندان و مشاوره درباره خطر افزایش این بیماری در اعضای ذکور خانواده لازم است مطالعه بیشتری انجام شود.

جدول ۲: شیوع واریکوسل در بستگان درجه اول

سمت در گیر		واریکوسل قابل لمس (%)	تعداد	نسبت خانوادگی
دو طرفه	یک طرفه			
۱	۷	۸۷/۲۶۷۶	۳۰	پدران
۳	۲۹	۳۲/۰۵۵۱	۵۸	برادران
۴	۳۶	۴۰/۰۴۵۴	۸۸	کل

بحث و نتیجه‌گیری

براساس نتایج این بررسی، افزایش قابل توجه شیوع واریکوسل بین اعضای ذکور خانواده بیماران مبتلا به واریکوسل شناخته شده وجود دارد.

Raman و Colleagues در سال ۲۰۰۵ مطالعه‌ای درباره وراثت واریکوسل انجام داده و گزارش کردند که ۵۶/۵٪ بستگان درجه اول بیماران مبتلا به واریکوسل شناخته شده، واریکوسل قابل لمس در معاینه بالینی داشتند که ۸ برابر بیشتر از جمعیت کنترل (۰/۶/۸) بود ($P<0/0001$).

آنها همچنین دریافتند که گریدواریکوسل یا دو طرفه بودن پیش‌بینی کننده وراثت در بستگان درجه اول نیست (۱۰). در مطالعه Raman جمعیت کنترل مردانی بودند که برای واژکتومی معرفی شده بودند. بنابراین، همه آنها باروری قبلی ثابت شده و شیوع کمتر واریکوسل نسبت به جمعیت عمومی داشتند. در بررسی فعلی، شیوع واریکوسل در گروه کنترل ۱۱٪ و مشابه بیشترین شیوع گزارش شده در بررسی‌های دیگر (۱۵٪) است (۱۲).

منابع

1. Gorelick JI, Goldstein M Loss of Fertility in Men with a Varicocele.Fertil Steril 1993; 59:613-616.
2. Witt MA, Lipshultz LI Varicocele:a Progressive or Static Lesion?. Urology 1993; 42:541-543.
3. Harrison RM,Lewis RW, Robert JA. Pathophysiology of Varicocele in Nonhuman Primates: Long-Term Seminal And Testicular Changes.Fertil Steril 1986;46:500-510.
4. Lipshulthz LI, Corriere JN Jr. Progressive Testicular Atrophy in the Varicocele Patient.J Urol 1977;117:175-177.
5. Wishahi MM Detailed Anatomy of the Internal Spermatic Vein and the Ovarian Vein: Human
- Cadaver Study and Operative Spermatic Venography-Clinical Aspects.J Urol 1991;145:780-784.
6. Beinart C,Sniderman KW,Tamura S, et al. Left Renal Vein to Inferior Vena Cava Pressure Relationships in Humans.J Urol 1982;127:1070-1071.
7. Kass EJ, Belman AB. Reversal of Testicular Growth Failure by Varicocele Ligation.J Urol 1987; 137:475-476.
8. Dubin L,Amelar R.Varicocelectomy:986 Cases in a 12 Year Study. Urology 1977; 10:446-449.
9. Su LM,Goldstein M, Schlegel PN. The Effect of Varicocelectomy on Serum Testosterone Levels in

-
- Infertile Men with Varicoceles.J Urol 1995; 154:1752-1757.
10. Raman JD,Konstantin W, Goldstein M. Inheritance of Varicoceles.Urology. 2005; 65:1186-1189.
11. Goldstein M. Surgical Management of Male Infertility and other Scrotal Disorders. In : Canale St(ed). Campbell's Urology. 8th ed. Philadelphia; SAUNDERS, 2002:1571.
12. Scot LS, Young D.Varicocele:A Study of its Effects on Human Spermatogenesis, of the Results Produced by Spermatic Vein Ligation.Fertil Steril. 1962; 13:325-334.
13. Mohammadali Bigi F.Varicocle in Brothers of Patients with Varicocele. Urology 2007; 4 (1):33-5.

Comparison the Prevalence of Varicocele in First Degree Relatives of Patients and Kidney Donation Volunteers

Mokhtari Gh. (M.D)¹- Noshad A.R. (M.D)¹ – Jamali M. (M.D)¹ - Sobhani A.R. (Ph. D)²

* Corresponding Author: Urology of Research Center, Razi Hospital, Gulian University of Medical sciences,
Rasht, IRAN

E- mail: gh.Mokhtari@yahoo.com

Received: 25/ Jan/ 2008

Accepted: 12/May/ 2008

Abstract

Introduction: Varicocele is an abnormal tortuosity and dilatation of the testicular veins within the spermatic cord. Varicocele is approximately found in 15% of the general population, despite of the high relatively prevalence of varicocele in the general population, and its association with impaired spermatogenesis and steroid genesis, the paucity available of information and majority of studies were centralized on pathophysiology, methods and results of Varicocele reparation. Regarding to the potential inheritance pattern, we desided to perform this study.

Objective: Evaluate the hereditary behavior of varicocele through comparison of prevalence of disease in first-degree relatives of patients with known varicocele and normal healthy kidney donation volunteers.

Materials and Methods: This is a cross-sectional study; Sixty-two patients with known varicocele who were admitted for surgery in Razi hospital between September 2005 and October 2006 were enrolled in the study. Their healthy available first –degree relatives (N=88) were asked to refer and examin. A group of 100 men who were referred for voluntary kidney donation were selected as control group and were assessed for varicocele.

Results: Among the 88 first –degree relatives of patients with a known varicocele, 40 cases (45.4%) and 11 cases (11%) of 100 men in control group had a clinically palpable varicocele on physical examination. There was a statistically different. Between two groups among the first-degree relatives, 32 cases (55.1%) of 58 brothers, 8 cases (26.6%) of 30 fathers had palpable varicocele.

Conclusion: Clinical varicoceles are more prevalent among first-degree relatives (particularly brothers) of patients with known varicoceles and may be an indicator of hereditary behavior of the disease and necessity of screening for male family members.

Key words: Heredity/Infertility/ Varicocele

Journal of Guilian University of Medical Sciences, No: 67, Pages: 33-37